

"Службени лист СРЈ - Међународни уговори", бр. 10/2001 На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ ЕВРОПСКЕ КОНВЕНЦИЈЕ О ЕКСТРАДИЦИЈИ, СА ДОДАТНИМ ПРОТОКОЛИМА

Проглашава се Закон о потврђивању Европске конвенције о екстрадицији, са додатним протоколима, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 5. новембра 2001. године и на седници Већа република од 25. октобра 2001. године.

ПР бр. 95
5. новембра 2001. године
Београд

Председник
Савезне Републике Југославије
др Војислав Коштуница, с. р.

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ ЕВРОПСКЕ КОНВЕНЦИЈЕ О ЕКСТРАДИЦИЈИ СА ДОДАТНИМ ПРОТОКОЛИМА

Члан 1.

Потврђује се Европска конвенција о екстрадицији, сачињена 13. децембра 1957. године у Паризу, Додатни протокол уз Европску конвенцију о екстрадицији сачињен 15. октобра 1975. године у Стразбуру, и Други додатни протокол уз Европску конвенцију о екстрадицији, сачињен 17. марта 1978. године у Стразбуру, у оригиналу на француском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Конвенције, Додатни протокол и Други додатни протокол у оригиналу на енглеском и француском језику и у преводу на српски језик гласи:

ЕВРОПСКА КОНВЕНЦИЈА О ЕКСТРАДИЦИЈИ

Владе потписнице, чланице Савета Европе,
Сматрајући да је циљ Савета Европе да оствари тешње повезивање између својих чланова;
Сматрајући да се тај циљ може постићи закључивањем уговора или заједничким активностима у правној области;
Уверени да прихватање јединствених прописа у области издавања може да унапреди рад на унификацији,
Договориле су се о следећем:

Члан 1.

Обавеза издавања

Стране уговорнице се обавезују да ће, према прописима и условима који су наведени у наредним члановима, издавати једне другима лица која се гоне због почињеног кривичног дела или се траже ради извршења казне или мере безбедности од стране правосудних органа стране молиље.

Члан 2.

Дела за која се врши издавање

1. Издавање ће се вршити за дела за која је, према законима стране молиље и замољене стране, као највећа казна прописана казна лишења слободе или мере безбедности, лишења слободе од најмање годину дана или строжа казна. Када се ради о казни или мери безбедности изреченој на територији стране молиље, трајање изречене казне мора да буде најмање четири месеца.
2. Ако се захтев за издавање односи на више различитих дела за која је, према закону стране молиље и замољене стране прописана казна лишења слободе или мера безбедности лишења слободе, али од којих нека не испуњавају услов који се односи на висину казне, замољена страна ће, и за ова дела моћи да одобри издавање.
3. Свака Страна уговорница чије законодавство не дозвољава издавање за нека од кривичних дела која су наведена у ставу 1. овог члана, може ова кривична дела да искључи из области примене Конвенције.
4. Свака Страна уговорница која жели да искористи могућност предвиђену у ставу 3. овог члана, пријавиће генералном секретару Савета Европе, у тренутку полагања ратификационог или инструмената о приступању, листу кривичних дела за која се одобрава издавање, или листу кривичних дела за која се издавање не одобрава, уз назнаку законских одредби на основу којих се одобрава или не одобрава издавање. Генерални секретар Савета доставиће ове листе осталим потписницима.
5. У случају да се касније и за друга кривична дела не одобрава издавање према законодавству једне Стране уговорнице, она ће ово неодобравање пријавити генералном секретару Савета који ће о томе обавестити остале потписнике. Ова пријава ступа на снагу тек после истека рока од три месеца од дана када је прими генерални секретар.
6. Свака страна која искористи могућност предвиђену у ст. 4. и 5. овог члана може увек да примени ову конвенцију на кривична дела која су из ње била искључена. Ове измене пријавиће Генералном секретару Савета који ће обавестити остале потписнице.
7. Свака страна може да примени одредбу о реципроцитету у погледу кривичних дела која су искључена из примене на основу овог члана Конвенције.

Члан 3.

Политичка кривична дела

1. Издавање се неће одобрити за дела која су, према оцени замољене стране, политичка кривична дела или дела повезана са таквим кривичним делом.
2. Издавање се такође неће одобрити ако је у замољеној држави с разлогом засновано мишљење да је издавање затражено због кривичног дела из општег права ради гоњења или кажњавања лица због расне припадности, вере, националности или политичких убеђења или ако се сматра да би положај тог лица био погоршан из ових разлога.
3. Ради примене ове конвенције, атентат на шефа државе или неког члана његове породице неће се сматрати политичким кривичним делом.
4. Примена овог члана не задире у обавезе које су Стране преузеле или ће преузети на основу сваке друге међународне конвенције мултилатералног карактера.

Члан 4.

Војна кривична дела

Издавање због повреде војних дужности које не спадају у кривична дела из општег права искључује се из примене ове конвенције.

Члан 5.

Фискална кривична дела

За фискална кривична дела која се односе на таксе, пореске, царинске и девизне прекршаје издавање ће, уз услове предвиђене у овој конвенцији, бити одобрено само за кривична дела или категорију кривичних дела о којима се буду договориле Стране уговорнице.

Члан 6.

Издавање држављана

1. (а) Свака Страна уговорница може да одбије издавање својих држављана.
(б) Свака Страна уговорница може, у изјави датој приликом потписивања или полагања свог ратификационог или инструмента о приступању, да одреди шта за њу значи појам "држављани" у смислу ове конвенције.
(ц) Својство држављана биће оцењено приликом одлучивања о издавању, међутим, у случају да се ово својство призна само у времену између доношења одлуке и датума предвиђеног за предају, замољена страна ће такође моћи да се позове на одредбу става (а) овог става.
2. У случају да замољена страна не изручи лице које има њено држављанство, она треба, на захтев Стране молиље, с тим да упозна надлежне органе уколико треба да се покрене судско гоњење. У том циљу, досије, информације и предмети везани за кривично дело бесплатно ће се доставити на начин предвиђен у ставу 1. члана 12. Страна молиља биће обавештена о одлуци која је донета поводом њеног захтева.

Члан 7.

Место извршења

1. Замољена страна може да одбије да изручи лице које се тражи због кривичног дела које је, по њеном законодавству, у целини или делимично извршено на њеној територији или на месту које је изједначено са њеном територијом.
2. У случају да је кривично дело због којег је поднет захтев за издавање извршено ван територије стране молиље, издавање се може одбити само ако законодавство замољене стране, не дозвољава кривично гоњење због истог дела које је почињено ван њене територије или не одобрава издавање за кривично дело које је предмет захтева.

Члан 8.

Кривично гоњење због истих дела

Замољена страна може да одбије издавање лица које се тражи ако се ово лице кривично гони за дело или дела због којих се тражи издавање.

Члан 9.

Нон бис ин идем

Издавање се неће одобрити ако су надлежни органи замољене стране већ правноснажно осудили лице за дело или дела због којих се тражи издавање. Издавање се може одбити ако су

надлежни органи замољене стране одлучили да не покрену или да обуставе кривично гоњење за исто или иста дела.

Члан 10.

Застарелост

Издавање се неће одобрити ако је наступила застарелост кривичног гоњења или извршења казне према законодавству стране молиље или замољене стране.

Члан 11.

Смртна казна

Уколико је према закону Стране молиље за дело за које се тражи издавање прописана смртна казна, а закон замољене стране за то дело не прописује ову казну, или се она у њој углавном не извршава, издавање се може одобрити само ако Страна молиља пружи гаранције које су по оцени замољене стране довољне да смртна казна неће бити извршена.

Члан 12.

Молба и докази

1. Молба ће бити формулисана у писменом облику и поднета дипломатским путем. Непосредним договором две или више Страна може се дозволити други начин.

2. Молби се прилаже:

- (а) изворник или аутентична копија одлуке о извршењу казне или решење о хапшењу или који други акт истог правног дејства који се издаје на начин прописан законом Стране молиље;
- (б) опис дела због којих се тражи издавање. Време и место извршења дела, правна квалификација као и текст законских одредаба које се на њих односе морају се што прецизније навести; и
- (ц) препис законских одредаба које се примењују на дела или, у случају да то није могуће, изјаву о праву које се примењује, као и што прецизнији опис лица које се тражи и свако друго обавештење погодно за утврђивање његовог идентитета и држављанства.

Члан 13.

Додатне информације

Уколико су информације које је доставила Страна молиља недовољне да би замољена страна могла да донесе одлуку у складу с применом ове конвенције, она ће затражити неопходне додатне информације и може да одреди рок за који би требало да јој се ове информације доставе.

Члан 14.

Правило специјалности

1. Издано лице неће бити гоњено, суђено или лишено слободе ради извршења казне или мере безбедности, нити подвргнуто било каквом другом облику ограничења личне слободе за било које дело учињено пре предаје, а које није предмет издавања, осим у следећим случајевима:

(а) ако Страна која га је изручила на то пристане. У ту сврху биће поднет захтев са прилозима предвиђеним у члану 12. и судски записник са изјавама издатог лица. Овај пристанак ће се дати у случају да кривично дело за које је тражено повлачи за собом обавезу издавања на основу ове конвенције;

(б) ако издато лице, иако је имало могућности, није напустило територију Стране уговорнице којој је било предато у року од 45 дана од његовог коначног пуштања из затвора, или се на њу поново вратило.

2. Међутим, Страна молиља може да предузме све неопходне мере ради, с једне стране, евентуалног враћања са територије и, с друге стране, прекида застарелости у складу са својим законодавством, укључујући и суђење у одсуству.

3. Ако се за време поступка измене правна квалификација дела, издато лице може бити гоњено или осуђено само у мери у којој саставни елементи нове правне квалификације кривичног дела допуштају издавање.

Члан 15.

Издавање у корист треће државе

Осим у случају предвиђеном у ставу 1. став (б) члана 14, само уз пристанак замољене стране биће одобрено Страни молиљи даље издавање некој другој Страни или у корист треће Државе лица које јој је предато и које тражи нека друга Страна или трећа Држава због кривичних дела која су почињена пре његове предаје. Замољена Страна може да затражи да јој се доставе документа предвиђена у ставу 2. члан 12.

Члан 16.

Привремено притварање

1. У хитним случајевима, надлежни органи Стране молиље могу да затраже привремено притварање траженог лица; надлежни органи замољене стране одлучиваће о овом захтеву у складу са законом ове стране.

2. У молби за привремено притварање назначиће се постојање једног од докумената предвиђених у ставу 2. тачка (а) члана 12. и упознаће о намери да се пошаље захтев за издавање. У њој ће се навести кривично дело за које се тражи издавање, време и место извршења као и, у мери у којој је то могуће, опис траженог лица.

3. Молба за привремено притварање биће послата надлежним органима замољене стране дипломатским путем или директно поштом или телеграмом преко Међународне организације криминалистичке полиције (Интерпол), или на други начин који оставља писмени траг или је прихватљив за замољену страну. Страна молиља одмах ће бити обавештена о одлуци која је донета поводом њеног захтева.

4. Привремени притвор се може укинути ако захтев за издавање и документи наведени у члану 12. не буду достављени замољеној страни у року од 18 дана од притварања. Рок не може, ни у ком случају, да пређе 40 дана од притварања. Међутим, привремено пуштање на слободу увек је могуће ако је замољена страна предузела све мере које сматра нужним за спречавање бекства траженог лица.

5. Пуштање на слободу неће ометати ново притварање и издавање ако захтев за издавање буде достављен касније.

Члан 17.

Стицај више захтева

Ако издавање траже истовремено више држава било због истог или различитих дела, замољена страна ће одлучивати узимајући у обзир све околности, а пре свега релативну тежину кривичних дела, место извршења, редослед подношења захтева, држављанство траженог лица и могућност даљег издавања у другу државу.

Члан 18.

Предаја издатог лица

1. Замољена страна упознаће Страну молиљу, на начин предвиђен у ставу 1. члан 12, о својој одлуци о издавању.
2. Свако потпуно или делимично одбијање захтева мора да буде образложено.
3. Ако се одобри издавање, Страна молиља биће обавештена о месту и времену предаје, као и о дужини притвора у коме се налазило тражено лице ради издавања.
4. Осим у случају предвиђеном у ставу 5. овог члана, ако тражено лице није преузето утврђеног дана, може бити пуштено на слободу када истекне 15 дана рачунајући од тог дана, а у сваком случају биће пуштен на слободу по истеку рока од 30 дана; замољена страна може да одбије издавање због истог дела.
5. У случају више силе због чега је онемогућена предаја или преузимање лица које треба да буде издато, заинтересована Страна ће о томе обавестити другу Страну; две Стране ће се договорити о новом датуму предаје и тада ће се применити одредбе из става 4. овог члана.

Члан 19.

Одложена или условна предаја

1. Замољена страна може, пошто је донела одлуку о издавању, да предају лица које се у тој држави гони или је већ осуђено због неког другог кривичног дела, а не оног за које је затражено издавање, да одложи док против тог лица не поведе кривични поступак или оно не издржи казну која му је изречена на њеној територији.
2. Уместо да одложи предају, замољена страна може привремено да преда страни молиљи тражено лице под условима о којима заједнички треба да се договоре две стране.

Члан 20.

Предаја предмета

1. На захтев Стране молиље, замољена страна ће запленити и предати, у мери у којој то дозвољава њено законодавство, предмете који би могли да:
 - (а) послуже као доказни материјал, или
 - (б) потичу од кривичног дела, а који се у часу хапшења нађу код траженог лица или буду накнадно откривени.
2. Предаја предмета наведених у ставу 1. овог члана биће обављена иако се већ одобрено издавање не може остварити због смрти или бекства траженог лица.
3. Ако поменути предмети подлежу заплени или одузимању на територији замољене стране, она их може у вези с кривичним поступком који је у току, привремено задржати или их предати уз услов да буду враћени.

4. Овим се не дира у права замољене стране или трећих лица на те предмете. Ако постоје таква права, предмети ће, по завршетку претреса, бити враћени замољеној страни што је могуће пре и бесплатно.

Члан 21.

Транзит

1. Транзит преко територије једне од Страна уговорница одобриће се на захтев упућен на начин предвиђен у ставу 1. члана 12. под условом да се не ради о кривичном делу за које Страна која је замољена за транзит сматра да је политичке природе или чисто војно имајући у виду чл. 3. и 4. ове конвенције.

2. Транзит држављанина, државе замољене за транзит, у смислу члана 6, може да буде одбијен.

3. Осим одредаба става 4. овог члана, биће неопходна предаја докумената предвиђених у ставу 2, члана 12.

4. У случају да се користи ваздушни пут, примењиваће се следеће одредбе:

(а) када није предвиђено слетање, Страна молиља обавестиће Страну чија се територија прелеће и потврдиће постојање једне од исправа које су предвиђене у ставу 2, тачка (а) члана 12. У случају непредвиђеног слетања, ово обавештење имаће дејство захтева за привремено притварање назначено у члану 16. и Страна молиља упутиће редован захтев за транзит;

(б) када се предвиђа слетање, Страна молиља упутиће редован захтев за транзит.

5. Међутим, једна Страна може да изјави, приликом потписивања ове конвенције или полагања ратификацијоног или инструмента о приступању, да ће одобрити транзит неког лица само под истим условима који важе за издавање или под неким од ових услова. У овим случајевима, може се применити одредба о реципроцитetu.

6. Транзит издатог лица неће се вршити преко територије за коју се може веровати да би на њој могао бити угрожен његов живот или слобода због расне припадности, вере, држављанства или политичких убеђења.

Члан 22.

Поступак

Ако овом конвенцијом није другачије одређено, на поступак издавања и привременог притварања примениће се само закон замољене Стране.

Члан 23.

Језици у употреби

Исправе које треба да се поднесу биће састављене било на језику Стране молиље или на језику замољене стране. Замољена страна може да затражи превод на једна од званичних језика Савета Европе који одабере.

Члан 24.

Трошкови

1. Трошкови који настану у вези са издавањем на територију замољене стране сносиће ова страна.
2. Трошкови који настану транзитом преко територије замољене стране сносиће Страна молиља.
3. У случају издавања са територије која није матична територија замољене стране, трошкове настале услед превоза између ове територије и матичне територије Стране молиље сноси ова последња. Исто важи и за трошкове настале услед превоза између територије која није матична територија замољене стране и њене матичне територије.

Члан 25.

Дефиниција "мере безбедности"

У смислу ове конвенције, израз "мере безбедности" означава све мере лишења слободе које су изречене као допуна или замена за једну казну, одлуком кривичног суда.

Члан 26.

Резерве

1. Свака Страна уговорница може, у тренутку потписивања ове конвенције или полагања ратификационог или инструмента о приступању, да изрази резерве у вези са једном или више одредаба утврђених у Конвенцији.
2. Свака Страна уговорница која је изразила резерву одмах ће је повући чим то прилике буду дозвољавале. Повлачење резерви вршиће се пријавом упућеном генералном секретару Савета Европе.
3. Страна уговорница која је изразила резерву у вези са неком одредбом Конвенције може да очекује примену ове одредбе од стране друге државе само у мери у којој је и она сама прихватила.

Члан 27.

Територијална примена

1. Ова конвенција примењиваће се на матичне територије Страна уговорница.
2. Примењиваће се, исто тако, када је реч о Француској, на Алжир и прекоокеанске департмане, а када је реч о Уједињеном Краљевству Велике Британије на Англонормандска острва и на острво Ман.
3. Савезна Република Немачка може да прошири примену ове конвенције на подручје Берлина у изјави упућеној генералном секретару Савета Европе. Он ће са овом изјавом упознати остале Стране.
4. Непосредним договором између две или више Страна уговорница, поље примене ове конвенције може да се прошири под условима уговореним овим споразумом на сваку територију једне од ових Страна која није наведена у ст. 1, 2. и 3. овог члана и за коју једна од Страна води међународне односе.

Члан 28.

Односи између ове конвенције и билатералних уговора

1. Ова конвенција, у погледу територија на које се примењује, ставља ван снаге оне одредбе из билатералних уговора, конвенција или споразума које, између две Стране уговорнице, регулишу област издавања.

2. Стране уговорнице могу између себе да закључују билатералне или мултилатералне уговоре само да би допуниле одредбе ове конвенције или олакшале примену принципа које она садржи.

3. Када се између две или више Страна врши издавање на основу јединственог законодавства Стране могу да регулишу своје међусобне односе у погледу издавања, ослањајући се искључиво на овај систем без обзира на одредбе из ове конвенције. Исти принцип примењује се између две или више Страна уговорница од којих свака има на снази закон којим се предвиђа извршење на њеној територији решења о притварању која су издата на територији друге или других Страна. Стране уговорнице које изостављају или би изоставиле из својих међусобних односа примену ове конвенције, у складу с одредбама овог става, треба да у том смислу упите саопштење генералном секретару Савета Европе. Он ће обавестити све остале Стране уговорнице о сваком саопштењу које је примио у складу са овим ставом.

Члан 29.

Потпис, ратификација и ступање на снагу

1. Ова конвенција отворена је за потписивање чланицама Савета Европе. Подлеже ратификацији, а ратификациони инструменти биће положени код генералног секретара Савета.
2. Конвенција ће ступити на снагу 90 дана од полагања трећег ратификационог инструмента.
3. За сваког потписника који накнадно ратификује Конвенцију она ће ступити на снагу 90 дана од полагања његовог ратификационог инструмента.

Члан 30.

Приступање

1. Комитет министара Савета Европе може да позове сваку државу која није чланица Савета да приступи овој конвенцији. Одлука везана за овај позив треба једногласно да буде прихваћена од чланова Савета који су ратификовали Конвенцију.
2. Приступање ће се обавити полагањем, код генералног секретара Савета, инструмента о приступању који ће ступити на снагу 90 дана од његовог полагања.

Члан 31.

Отказивање

Свака Страна уговорница може да откаже ову конвенцију упућујући саопштење генералном секретару Савета Европе. Отказивање ступа на снагу 6 месеци од дана када је генерални секретар Савета примио саопштење.

Члан 32.

Саопштење

Генерални секретар Савета Европе упознаће чланове Савета и владе свих држава које су приступиле овој конвенцији о:

- (а) полагању сваког ратификационог или инструмента о приступању;

- (б) датуму ступања на снагу;
- (ц) свакој изјави датој у складу са применом одредаба из става 1. члана 6. и става 5. члана 21;
- (д) свакој резерви која је изражена у складу са применом одредаба из става 1. члана 26;
- (е) повлачењу сваке резерве изражене у складу са применом одредаба из става 2. члана 26;
- (ф) сваком саопштењу о отказивању које је примљено у складу са применом одредаба из члана 31. ове конвенције и датуму њеног ступања на снагу.

У име чега, доле потписани прописно овлашћени пуномоћници су потписали ову конвенцију.

Сачињено у Паризу, 13. децембра 1957, на француском и енглеском језику, при чему су оба текста веродостојна, у једном једином примерку који ће бити депонован у архив Савета Европе. Генерални секретар Савета послаће њен оверени препис владама потписницама.

ДОДАТНИ ПРОТОКОЛ УЗ ЕВРОПСКУ КОНВЕНЦИЈУ О ЕКСТРАДИЦИЈИ

Државе чланице Савета Европе, потписнице овог протокола,

С обзиром на одредбе Европске конвенције о екстрадицији која је отворена за потписивање 13. децембра 1957. у Паризу (у даљем тексту под називом "Конвенција"), пре свега њене чл. 3. и 9;

Сматрајући да је целисходно да се ови чланови допуне ради јачања заштите људске заједнице и појединача,

Договориле су се о следећем:

Део I

Члан 1.

Ради примене члана 3. Конвенције, неће се сматрати политичким кривичним делима:

- а) злочини против човечанства које предвиђа Конвенција ради спречавања и сузбијања злочина геноцида, коју је 9. децембра 1948. усвојила Генерална скупштина Уједињених нација;
- б) кривична дела предвиђена у члану 50. Женевске конвенције из 1949. о побољшању положаја рањеника и болесника о оружаним снагама у рату, члану 51. Женевске конвенције из 1949. о побољшању положаја рањеника, болесника и бродоломника оружаних снага на мору, члану 130. Женевске конвенције из 1949. о поступању према ратним заробљеницима, члану 137. Женевске конвенције из 1949. о заштити цивила у време рата;
- ц) сва слична кршења ратних закона који су на снази у време када почиње примена овог протокола и ратних обичаја који постоје у том тренутку, који већ нису предвиђени горе наведеним одредбама Женевских конвенција.

Део II

Члан 2.

Члан 9. Конвенције се допуњава следећим текстом, оригинални члан 9. Конвенције који чини став 1 и доле наведене одредбе ст. 2, 3. и 4:

"2. Издавање лица против којег је донета правоснажна пресуда у трећој држави, Стране уговорнице Конвенције, за дело или дела због којих се подноси захтев, неће се одобрити:

- а) када се поменутом пресудом ослобађа кривице;
- б) када је изречена казна лишења слободе или друга мера:
 - и) у потпуности издржана;
 - ii) била предмет помиловања или амнестије у целини или у њеном неизвршеном делу;
- ц) када је судија констатовао кривицу починиоца кривичног дела а да није изрекао санкцију.

3. Међутим, у случајевима који су предвиђени у ставу 2. издавање се може одобрити:

- а) ако је дело због кога је донета пресуда извршено против лица, институције или било чега што има јавни карактер у држави молиљи;
- б) ако лице против којег је донета пресуда и само има јавни положај у држави молиљи;
- ц) ако је дело због кога је донета пресуда у целини или делимично извршено на територији државе молиље или месту изједначеном са њеном територијом.

4. Одредбе ст. 2. и 3. не спречавају примену ширих националних прописа који се односе на дејство не бис идем везано за судске одлуке изречене у иностранству."

Део III

Члан 3.

1. Овај протокол је отворен за потписивање државама чланицама Савета Европе које су потписале Конвенцију. Биће ратификован, прихваћен или одобрен. Инструменти о ратификацији, прихватању или одобравању биће положени код генералног секретара Савета Европе.

2. Протокол ће ступити на снагу по истеку 90 дана од дана полагања трећег инструмента о ратификацији, прихватању или одобравању.

3. Протокол ће ступити на снагу у погледу сваке државе потписнице која га буде касније ратификовала, потписала или одобрила по истеку 90 дана од дана полагања њеног инструмента о ратификацији, прихватању или одобравању.

4. Ниједна држава чланица Савета Европе неће моћи да ратификује, прихвати или одобри овај протокол ако није истовремено или претходно ратификовала Конвенцију.

Члан 4.

1. Свака држава која је приступила Конвенцији може да приступи овом протоколу после његовог ступања на снагу.

2. Приступање ће се извршити полагањем, код генералног секретара Савета Европе, инструмента о приступању који ће почети да важи по истеку 90 дана од дана његовог полагања.

Члан 5.

- Свака држава може да, у тренутку потписивања или полагања свог инструмента о ратификацији, прихватању, одобравању или приступању, одреди територију или територије на које ће се примењивати овај протокол.
- Свака држава може, у тренутку полагања свог инструмента о ратификацији, прихватању, одобравању или приступању, или у сваком другом тренутку касније, да прошири примену овог протокола, у изјави упућеној генералном секретару Савета Европе, на сваку другу територију назначену у изјави за чије је међународне односе одговорна или за коју је овлашћена да уговора.
- Свака изјава дата на основу претходног параграфа може да се повуче, у погледу сваке територије назначене у овој изјави, под условима који су предвиђени у члану 8. овог протокола.

Члан 6.

- Свака држава може у тренутку потписивања или полагања свог инструмента о ратификацији, прихватању, одобравању или приступању да изјави да не прихвата Део I или Део II.
- Свака страна уговорница може да повуче изјаву коју је дала на основу претходног параграфа, путем изјаве упућене генералном секретару Савета Европе, а која ће важити од дана њеног пријема.
- Ниједна се резерва не прихвата на одредбе овог протокола.

Члан 7.

Европски комитет за кривична питања Савета Европе пратиће спровођење овог протокола и помоћи ако је потребно споразumno решавање сваке тешкоће која би се јавила у спровођењу Протокола.

Члан 8.

- Свака Страна уговорница може, ако хоће, да откаже овај Протокол путем упућивања саопштења генералном секретару Савета Европе.
- Отказивање ће ступити на снагу по истеку шест месеци од дана пријема саопштења од стране генералног секретара.
- Отказивање Конвенције аутоматски повлачи за собом отказивање овог протокола.

Члан 9.

Генерални секретар Савета Европе саопштиће државама чланицама Савета и свакој држави која је приступила Конвенцији:

- свако потписивање;
- полагање инструмента о ратификацији, прихватању, одобравању или приступању;
- сваки датум ступања на снагу овог протокола у складу са његовим чланом 3;
- сваку изјаву која је примљена у складу са применом одредаба из члана 5. и свако повлачење такве изјаве;
- сваку изјаву која је дата у складу са применом одредаба става 1. члана 6;
- повлачење сваке изјаве до које је дошло у складу са применом одредаба става 2. члана 6;

г) свако саопштење које је примљено у складу са применом одредаба члана 8, и датум када ће отказивање ступити на снагу.

У име чега, доле потписани, прописно овлашћени у том циљу, су потписали овај протокол.

Сачињено у Стразбуру, 15. октобра 1975, на француском и енглеском језику, с тим да су оба текста веродостојна, у само једном примерку који ће бити положен у архив Савета Европе. Генерални секретар Савета Европе ће доставити његов оверени препис свакој држави потписници и држави која је приступила Конвенцији.

ДРУГИ ДОДАТНИ ПРОТОКОЛ УЗ ЕВРОПСКУ КОНВЕНЦИЈУ О ЕКСТРАДИЦИЈИ

Државе чланице Савета Европе, потписнице овог протокола,

У жељи да у области фискалних кривичних дела олакшају примену Европске конвенције о екстрадицији отворене за потpisивање у Паризу, 13. децембра 1956. године (даље у тексту "Конвенција"),

Сматрајући такође целисходним да се Конвенција допуни и у неком другом смислу,

Сагласиле су се о следећем:

Део I

Члан 1.

Став 2. члана 2. Конвенције допуњава се следећом одредбом:

"Ова могућност ће се такође примењивати на дела која подлежу само новчаној казни."

Део II

Члан 2.

Члан 5. Конвенције се замењује следећим одредбама:

"Фискална кривична дела

1. У погледу такси и пореских, царинских и девизних прекршаја, издавање ће се одобрити између страних уговорница, сходно одредбама Конвенције, за дела која, према закону замољене стране, одговарају кривичном делу исте природе.

2. Издавање се не може одбити зато што законодавство замољене стране не прописује исту врсту такса или пореза или не садржи исту врсту прописа у области таксних и пореских, царинских и девизних прекршаја као законодавство стране молиље".

Део III

Члан 3.

Конвенција се допуњава следећим одредбама:

"Суђење у одсуству

1. Ако једна страна уговорница затражи од друге стране уговорнице издавање једног лица у циљу извршења неке казне или мере безбедности изречене одлуком донетом против њега у његовом одсуству, замољена страна може одбити издавање у том циљу ако, по њеном мишљењу, поступак суђења није задовољио минимална права на одбрану пред судом која се признају сваком лицу оптуженом за кривично дело. Међутим, издавање ће се одобрити ако страна молила пружи довољна уверења да ће се лицу, чије се издавање тражи, гарантовати право на нов судски поступак који штити права на одбрану. Ова одлука дозвољава страни молиле, било да изврши дату пресуду, ако се осуђено лице томе не противи, или да у супротном кривично гони издато лице.

2. Када замољена страна достави лицу чије се издавање тражи одлуку која је донета против њега у његовом одсуству, страна молила неће сматрати ово саопштење као доставу ради кривичног поступка у тој држави."

Део IV

Члан 4.

Конвенција се допуњава следећим одредбама:

"Амнестија

Екстрадиција се неће одобрити за кривично дело за које је изречена амнестија у замољеној држави ако је у надлежности државе да гони за то кривично дело према сопственом кривичном закону."

Део V

Члан 5.

Тачка 1. члана 12. Конвенције се замењује следећим одредбама:

"Захтев ће бити сачињен у писменом облику и упућен од стране Министарства за правосуђе стране молиље Министарству за правосуђе замољене стране; међутим, не искључује се достављање дипломатским путем. Други начин достављања се може договорити непосредним договором између две или више страна."

Део VI

Члан 6.

1. Овај протокол је отворен за потписивање државама чланицама Савета Европе који су потписали Конвенцију. Он подлеже ратификацији, прихвататању или одобравању. Инструменти о ратификацији, прихвататању или одобравању депонују се код генералног секретара Савета Европе.

2. Протокол ступа на снагу 90 дана након датума депоновања трећег инструмента о ратификацији, прихвататању или одобравању.

3. Он ступа на снагу у односу на сваку државу потписницу која га ратификује, прихвати или одобри накнадно, 90 дана након датума депоновања њеног инструмента о ратификацији, прихвататању или одобравању.

4. Држава чланица Савета Европе не може ратификовати, прихватити или одобрити овај протокол а да истовремено или претходно не ратификује Конвенцију.

Члан 7.

1. Свака држава која је приступила Конвенцији може приступити овом протоколу после његовог ступања на снагу.

2. Приступање се врши депоновањем код генералног секретара Савета Европе инструмента о приступању које стиче дејство 90 дана после датума његовог депоновања.

Члан 8.

1. Свака држава може, у тренутку потписивања или у тренутку депоновања свог инструмента о ратификацији, прихватију, одобравају или приступају, означити једну или више територија на које се примењује овај Протокол.

2. Свака држава може у тренутку депоновања свог инструмента о ратификацији, прихватију, одобравају или приступају или у сваком каснијем тренутку, проширити примену овог протокола изјавом упућеном генералном секретару Савета Европе на сваку другу територију означену у изјави и чије међународне односе она обезбеђује или за коју је овлашћена да закључује споразуме.

3. Свака изјава дата у складу са претходном тачком може бити повучена, у погледу сваке територије наведене у тој изјави, нотификацијом упућеном генералном секретару Савета Европе. Повлачење стиче дејство шест месеци након датума пријема нотификације од стране генералног секретара Савета Европе.

Члан 9.

1. Резерве које изрази држава у вези са неком одредбом Конвенције примењиваће се такође на овај протокол, осим ако та држава не изрази супротну намеру у тренутку потписивања или у тренутку депоновања свог инструмента о ратификацији, прихватију, одобравају или приступају.

2. Свака држава може, у тренутку потписивања или у тренутку депоновања свог инструмента о ратификацији, прихватију, одобравају или приступају изјавити да задржава право да:

- а) не прихвати Део I;
- б) не прихвати Део II или га прихвати само у погледу неких кривичних дела или категорија кривичних дела споменутих у члану 2;
- ц) не прихвати Део III или прихвати само тачку 1. члана 3;
- д) не прихвати Део IV;
- е) не прихвати Део V.

3. Свака страна уговорница која је изразила резерву на основу претходне тачке може исту повући изјавом упућеном генералном секретару Савета Европе а која стиче дејство на дан пријема.

4. Страна уговорница која је применила на овај протокол резерву изражену у вези са неком одредбом Конвенције или која је изразила резерву у вези с неком одредбом овог протокола не може захтевати примену те одредбе од стране неке друге стране уговорнице; међутим, она може, уколико је резерва делимична или условна, захтевати примену те одредбе у оној мери у којој је она исту прихватила.

5. Никаква друга резерва се не прихвати на одредбе овог протокола.

Члан 10.

Европски комитет за кривичне проблеме Савета Европе пратиће извршење овог протокола и у посебној мери олакшавати решавање на пријатељски начин сваке тешкоће коју би изазвало извршење Протокола.

Члан 11.

1. Свака страна уговорница може, што се ње тиче, отказати овај протокол упућивањем нотификације генералном секретару Савета Европе.
2. Отказивање стиче дејство шест месеци након датума пријема нотификације од стране генералног секретара.
3. Отказивање Конвенције повлачи аутоматски отказивање овог протокола.

Члан 12.

Генерални секретар Савета Европе саопштиће државама чланицама Савета и свакој држави која је приступила Конвенцији:

- а) свако потписивање овог протокола;
- б) депоновање сваког инструмента о ратификацији, прихватију, одобравању или приступању;
- ц) сваки датум ступања на снагу овог протокола сходно његовим члановима 6. и 7;
- д) сваку изјаву добијену у складу са одредбама тач. 2. и 3. члана 8;
- е) сваку изјаву добијену у складу са одредбама тачке 1. члана 9;
- ф) сваку резерву изражену у складу са одредбама тачке 2. члана 9;
- г) повлачење сваке резерве изражене у складу са одредбама тачке 3. члана 9;
- х) сваку нотификацију добијену у складу са одредбама члана 11. и датум када отказивање стиче дејство.

У потврду чега су доле потписани, прописно овлашћени у том циљу, потписали овај протокол.

Сачињено у Стразбуру 17. марта 1978. године, на француском и енглеском језику, при чему су оба текста једнако веродостојна, у једном једином примерку који се депонује у архиву Савета Европе. Генерални секретар Савета Европе доставља оверену копију свакој држави која је потписала и која је приступила.

Члан 3.

Приликом предаје инструмента о потврђивању, Савезна Република Југославије ће, у складу са чланом 26. став 1. Конвенције о екстрадицији, изразити следећу резерву:

"Савезна Република Југославија ће одбијати издавање - члан 6. став 1 (а) и транзит својих држављана члан 21. став 2. Конвенције."

Члан 4.

Приликом предаје инструмента о потврђивању, Савезна Република Југославија ће дати следећу изјаву:

"Савезна Република Југославија ће одобрити транзит неког лица само под истим условима који важе за екстрадицију (члан 21. став 5. Конвенције)."

Члан 5.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном листу СРЈ - Међународни уговори".